

V torek,  
četrtek in saboto  
izhaja in velja:  
Za celo leto . . 7 for. 50 kr.  
„ pol leta . . 3 „ 70 „  
„ četrť leta . . 2 „ — „  
„ mesec . . — „ 70 „  
Po pošti:  
Za celo leto . . 9 for. 50 kr.  
„ pol leta . . 4 „ 80 „  
„ četrť leta . . 2 „ — „  
„ mesec . . — „ 90 „

# SLOVENEČ.

„Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke!“

Nar. pesem.

## Oznaniła.

Za navadno dvestopno vrsto se plačuje: 5 kr., ktera se enkrat, 8 kr., ktera se dvakrat, 10 kr., ktera se trikrat natiskuje; več pis- menke plačujejo po prostorn. Za vsak list mora biti kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi sene vračajo.

Št. 15.

V Celovcu v torek 5. februarja 1867.

Tečaj III.

## Dajte Avstriji primerno ustavo!\*)

I.

V Londonu 24. januarja 1867.

Bili so časi — a hvala, Boguprešli so! — kose je ljudstvom edino le pridigovalo: bodite pokorni! K temu se ve da so se našte- vane vsakršne dolžnosti, ktere vsakdo iz- spolnjavati ima, brez prašanja, zakaj? češ, gosposka tako zapoveduje, torej tudi Bog tako hoče.

Pa tempora mutantur, — časi se me- njajo — Bog je zbudil po zemlji angleški, amerškanski in francoski pridigarjev, ki so začeli ljudstvom dopovedovati, da je Bog njim poleg dolžnosti tudi pravic pode- lil; ti apostoli so počeli glasno pridigovati, da se je cela Evropa tresla in se še trese, staro evangelsko zapoved in resnico: „Česar nočeš, da ti drug ne stori, tega ne stori tu- di ti drugemu!“ To staro naravno zapoved imenovali so ti apostoli in jo imenujejo vsi njihovi nasledniki „svobodo“. A da so razla- ganje stare naravne resnice tako imenovati se drznili, kaj nastane?! — Beseda „svobo- da“ bila je, in je še mnogemu svetu krivo- verna; pridigarji in sleditelji njeni so krivo- verci, naj se torej odstrani in odpravi; pre- ganjanje se je počelo in mučeništvo tem vernim kakor nekda onim za Nerona in njegovih vrednih naslednikov. Pa kri mučen- cev je bila in je tudi sedaj še setev novih vernikov, zmaga je bila tedaj, zmago imamo tudi upati zdaj. Vendar zakaj mi trdimo to? Zato ker sem prepričan, da, kakor le svoboden človek vsak sam za se srečen biti more, tako ima tudi vsaka država v obče le v svobodi, ki jo vsakemu državljanu svo- jemu daje, sreče iskati. Z besedo „svoboda“ pa ne mislim razuzdanosti, temuč ponavljam to, kar sem že rekel: „Česar nočeš, da tebi drug ne stori, tega ne stori tudi ti druge- mu“. Ta zapoved pa mora biti vsakemu ena- ko veljavna, in kdor proti nji ravna, bodi si da nosi na glavi zlato krono ali mršav ov- čarsk klobuk, naj se kaznuje. Tako pa more se ravnati le v državah, ki imajo ustavo, svobodno konstitucijo, in le tam more biti zadovoljnost in sreča, kjer je naravnoprav- na kazen in naravnopravno darilo. Svobo- dna, naravnopravna, prava konstitucija je prva in največa potreba Avstriji; kedar bo to imela, pripravi si pot k najboljšemu vspehu za druge potrebe. V ta dokaz ni mi treba omenjati Švajce in severne Amerike, ker ste republiki, temuč omenjam le Belgijo in An- gleško. Komu ni znano bogastvo angleško? Komu ne angleška obrtnija in trgovina? Komu ni znan napredek angleški, v čem drugi ne tako srečni narodi rekel bi le opičarsko Angleže posnemajo in občudujejo? In dalje vprašam, kaj je Angležem k temu pripomagal? Vsem tem, ki o svobodni kon- stituciji ali v obče o svobodi vere nimajo in

se že te besede bolj kotvraga bojé, pošljem s tem povabilo, naj pridejo sem in naj pra- šajo počemši pri najzadnjem tovarji do zad- njega zlahtnika, in vsak jim bode odgovar- jal: „our liberty“ t. j. naša svoboda! Ni bolj ponosnega naroda na svetu kakor je angleš- ki, (se ve da tu mislim tudi severne Ameri- kance) pa s čimur se najbolj ponaša, to je njegova svoboda, ktere si je skoz in skoz svest in z največim ponosom ti vselaj pove: „England is a free country, we are a free poeple“, t. j. „Angleška je svobodna dežela, mi smo svobodno ljudstvo“. — Pa kako je v Avstriji? — Slovenski kmet še komaj be- sedo „svobodo“ pozna in zakaj bi jo bil po- znal, ker stvari ni imel? Odgojeval se je za robstvo, da robotuje, pa ne tudi o tem še misli ne, da je sam svoj ali svoboden. Ako bi leta 1848 ona „frajost“ ali svoboda, ne bila našega naroda kakor cele Avstrije zbudila, gotovo bi še dan danes bolj spaval kakor v nevednosti še zdaj tožno drema. Ali pa ima Avstrija pravo in primerno usta- vo ali konstitucijo? —

## Slovenske dežele.

**Iz Celoveca.** (Naše volitve.) Pri nas so volitve razun velikih posestnikov vse pri kraju; na te volitve in volitve mest in trgov pa kupčijske zbornice nismo mi Sloven- ci šteli nikoli, le na volitve kmečkih občin smo stavili svoje zaupanje. In povedati mo- ramo, da so se naši slovenski kmetje scer nesrečno, pa vendar prav moško in slavno obnašali. Pri volitvah l. 1861 ni še bilo no- bene slovenske stranke, noben slovensk rodoljub ni dobil za svoje narodno delova- nje nobenega glasu; le tu in tam je po na- ključbi doletel kakemu našincu kak posame- zen glas: tako je na primer g. Einšpieler tedaj le samo v celovškem volilnem okraju dobil en sam glas! Minulo je komej 5 let in kaj pravijo nam številke? Slovenski kan- didatje so dobili lepo število glasov! G. Einšp. je dobil v Velikovcu 49 gl., torej le 4 manj kakor izvoljeni nemški kandidat, in ravno tam gosp. dr. Pavlič 36 glasov. V Belace je dobil kandidat slovenske stranke g. Pucher 29 glasov, tudi le 4 menj kot nemški nasprotnik. V celovškeji okolici je dobil g. Einšp. 17 in g. Krasnik 5 glasov. V št. Mohoru je bil izvoljen med Slovenci bivajoči g. Fröschl s 45 glasovi; on je scer rojen Nemec, mora pa že poštena in pravič- na duša biti, da so ga Slovenci izmed svo- je srede zbrali. Še clo v Vošperku, kamor je nekaj Slovencev iz Dolnodravberške oko- lice pritisnjenih, sta dobila gg. Einšp. in dr. Pavlič vsak po 3 glasove. Vseh glasov vkup so torej slovenski kandidatje imeli 189, to so tisti kandidatje, ki pred petimi leti nobe- nega glasu dobivali, ja! še imenovali se niso. To je lepo in veselo napredovanje! Padli smo koroški Slovenci, pa slavno in le za- voljo od Schmerlinga in nemške birokracije tako narobe in nepravilno osnovanih volil- nih okrajev. Naj Nemci le „glorijo“ pojó, da so nas po sili podjali; pa prihodnjič se

bojo gotovo prepričali, da tudi mi koroški Slovenci pesem znamo: „Ne vdajmo se!“ —

**Iz Beljaka.** (Volitev.) 29. januarja so volili pri nas dva deželna poslance, ki bota zastopala beljaški, rožeški in paternionski okraj v deželnem zboru. Götz nam je že znan, Holenija bo pa še le pokazal, ali je zvest zastopnik svojih volilcev ali pa le sa- mega sebe. Upanja nimamo nobenega! Slo- vencev ta dva ne bota mogla zastopati, ker nimata serca zanje; pa tudi razun treh od- padnikov iz bekštanske občine noben Slo- venec ni za ta dva glasoval. Volilcev je bilo 65. Götz je dobil 35 glasov, Holenija 33, Pucher pa 29; tedaj ima Holenija samo pol glasu črez polovico vseh glasov; ali je to dosti, ne vem.

Luteranci bi bili radi spravili kakega pastora v deželni zbor, da bi ondi branil pravice protestantov, in kdo bi jim kaj tacega v zlo štel? Vsakdo se poteguje za svoje. Čudno se nam le zdi, da Nemci ne privo- ščijo 117.000 Slovincem na Koroškem tudi enega zatopnika, med tem ko je Luterancev le 20.000. Videlo se je Slovincem po do- končanej volitvi, da jim ni po volji, ker jim je že v tretje spodletelo z volitvijo g. Puherja. Rotili so se nekteri in žugali, da nikdar več ne pojdejo med Nemce volit. Moja rahla misel je ta, da se Slovenec mora prej dobro tlačiti, zaničevati, da, s kolesom tretji, predno se začne v njem izbujati narodni duh in zavednost njegove cene; zato se pa tudi tukaj nadjamo, da bo klofuta, ki smo jo pri volitvi zopet dobili, mnogo pripomogla k narodni zavesti ljudstva, ker vidi se svojimi očmi in sliši na svoja ušesa, da mu gre za kožo. — 31. januarja je volilo naše mesto svojega deželnega poslanca. Izvolil se je zopet dohtar Luggin. Kolikor se iz splošne govorice more posneti, naši trije Velikonemci ne bodo glasovali za izredni državni zbor, tedaj tudi ne za porazumljenje narodov. Kam nas bodo večne razpurtije pripravile, Bog sam ga vеди! Na jugu se bliska, sever ima meče nabrušene, iglenice pripravljene in topove nabite, vesoljni potop se bliža, — pri nas pa ga ni Noe-ta, ki bi nam stesal resnilno barko!

**Blizo Štajerske meje.** (Velikovška volitev.) Z žalostnim srcem primem za pero, da o nesrečni in za Slovence toliko pomenljivi volitvi bitvi nekoliko sporočim. Padli smo, pa vendar kot hrabri volilci. — Zapadli smo naši nezrelosti in čudnemu početju naših nasprotnikov! Koliko so se najeti Velikovčani, posebno pa Gutštajnski širokoustnež Čebul, trudili slovanska kan- didata spodbiti, sram me je to popisovati. Kakor pajki na muhe naskakovali so ne- vedne kmete že na večer pred volitvijo. Ze to se mi je čudno zdelo, da so bili daljni kmetje v kerčmo povabljeni, v ktereji je bilo toliko naših nasprotnikov. Pa vendar je množica od njih ostala še slovenska. Ob- ljubili so enoglasno voliti Einšpielerja in Pavliča. Ali najeti nasprotniki niso mirovali. Tergali so jim papirčke, na kterih ste stali imeni slovenskih kandidatov, in vsilili nove. Čudno se je moralo od nasprotne stranke agitovati, da so nas podjali. Posebno so ti vitezi duhovnike černili, češ, da imajo veliko plačilo, in hudobni Čebul je široko-

\*) Ravno smo volili poslance, ki bojo iz deželnih zborov poslali na Dunaj gospode, delat nam v der- žavnem zboru novo ustavo ali konstitucijo. Zatorej nam je sestavek: „Dajte Avstriji primerno ustavo“, ravno prav prišel. Rodoljubnemu in viso- končenemu gospodu v daljnji in svobodnej Angliji iz- rekamo in sporočamo najserčnejšo in najtoplejšo zahvalo; novoizvoljene poslance pa lepo prosimo, naj si misli in želje našega rojaka in politikarja glo- boko v serce vtisnejo! Vredn.

ustno kvasil, „da ne mara za duhovne, razun na smrtni postelji“.

Nastopi jutro volitve. Najeti agitatorji pričakujejo in naskakujejo prihajajoče volilce, pa vendar še ni bilo nevarnosti za nas. Obetali so nam voliti le slovenska kandidata. Zdaj pridejo Grebinčani in drugi nasprotniki, agituje se na vso sapo. — Že je čas volitve, pa nasprotniki, posebno Jož. Novak, Herzog i. t. d., kmetom na ušesa trobijo, da Einspieler reči spravlja v dež. zbor, ktere notri ne spadajo in se tako zadržuje dež. zbor, da ne more hitro izverševati svojih reči. To pa čudno veliko denarjev sne. Naš kmet pa je za Štajerci in Kranjci dosti zadej in širokoustnežem rajši verjame, kot svojim duhovnim pastirjem. Pa vendar je bila še ogromna večina za nas. Nasprotniki se zbojé in složijo se popustiti kandidata gr. Thurna, ter ljudem prigovarjajo, enoglasno voliti Mertlitscha in Puherja, češ, da ta, ki sta tudi rojena Slovenca, bota na vso sapo za nje govorila. Žalibog, da jim obvelja. Glejte čudni zvezdi Velikonemčije; omilujempa tebe, naslepljeni narod, ki zaveržeš svoje in si pomoči iščeš pri ljudéh, ki imajo le bridke besede za te!! — Volitev se začne agitacija je še večja! Odpadniki Drobež, Škerlin, Lipek iz Šent-Stefana itd., ki so bili popred za slov. kandidata, bili so zdaj vsi za Mertlitscha in Puherja. Odbor se voli, pa žalibog! iz srede nasprotnikov. Nemškutarski Doberloveški župan Mertlitsch, brat nemškega kandidata, ki je imel vse svoje srenjčane na svoji strani, bere volitveni red nemški in bara ošabno: „Habet ihr Alle verstanden?“ Oglesi se hrabri Haler: „Mi smo Slovenci, naj se nam slovenski bere!“ Zgodi se. Ko Mertlitsch slovenski govore „Folk“ izreče, pravi Haler: „Mi pravimo ljudstvo“. „Baram vas na dalje, pravi Haler, „pred 6 leti smo volili; kaj so pa storili dosedanji poslanci za nas uboge kmete?“ — „To ne „sliši“ semkaj“, odgovori Mertlitsch — in volitev se začne. Nemškutarski odbor voli enoglasno Mertlitscha in Puherja, le edini in rodoljubni Obersteiner iz Černe zakliče: „Andr. Einspieler.“ Pervi so na versti bolj nemškutarski prebivalci Velikovškega okraja. Razun 3 duhovnov, od kterih sta pa dva za Einspielerja pa tudi k nesreči za nasprotna kandidata glasovala in hrabrega Jazerja na mostu, ki je oba našinca zaklical, dobil je E. le malo glasov, še manj dr. Pavlič, — volilcev je bila iz tega okraja silna množica. Pride na versto Pliherški okraj, naša nada. 8 duhovnikov iz tega okraja pride in glasuje za E., 5 tudi za dr. Pavliča, ostali 3 (Pucher, Kokic, Plahuta) pa tudi za nasprotnika, ravno tako tudi 2 volilca iz Libelič in 3 iz Černe. Tako so domorodci, ki so za E. glasovali, s tem pokopali tudi nas, da so nasprotnikom glasove dajali, mesto da bi jih bili razcepili. Koteljski, Tolstovrški in nekteri Leški volilci so bili v začetku za našo stran, vetrinjaki se pa hitro Čebulu in Prevaljskim uradnikom, od kterih so tudi nekako odvisni, pregovoriti dajo in glasujejo z nasprotniki, med kterimi je bil tudi vneti Čeh dr. Dvoršak: „Et tu mi fili — tudi ti moj sin korune česke!“

Pa kaj, ako je človek odvisen, nekteri pa zabiti kakor so naši Tolstoveršani. Pred volilci iz Pliherške okolice, iz Lubuč Blata in Bistrice se pa gg. Einspieler in dr. Pavlič odkrita, ker ti korenjaki so kot en mož glasovali za Vaju!

Od Kaple pride g. Tavšič z verlimi Kapelčani. Če se ne motim, so vsi po našem glasovali. Slava jim! In ti moj Doberloveški okraj, kam si zabredel iz ljubezni do svojega nemškutarskega župana? Ali si vestno volil? Černa pika v zgodovini doberloveške srenje! Izvzamem edinega Čičmana, ki je Einspielerju pa tudi Mertliču glas dal. Slava pa volilcem gospodom fajmoštrom Kroniku, Šluetu, Černicu in vsem, ki so bili njih misli in so glasovali enoglasno za Einspie-

ler in dr. Pavliča! Dokler imamo še taci mož, ni nam obupati. Premagani smo za zdaj, pa ne zmagani. Po čudni volitvi so se nasprotniki smejali, rodoljubi pa žalostni se podali vsak na svoj kraj s tem namenom, da bodo še bolj goreče delali za svoj prekanjeni narod. Volil je marsikteri, da še vedel ni koga. Nekterise je pa tudi prenaglil; tako postavim je nekdo rekel: Andrej, pa se ni mogel spomniti še unega imena in mu je ušla beseda Mertlič; predsednik pa hitro reče: „er heisst nicht Andrej, sondern Herman Mertlič“. Kmet je bil tiho in zapiše se Mertlič. Čudno so vendar morali delati naši nasprotniki, saj mi je nekdo po volitvi, ko sem ga vprašal, zakaj je tako trepasto volil, odgovoril: Nisem smel drugače voliti. To je torej svobodna volitev?

Tu imate kratek pa resničen popis za Slovence žalostne volitve!

**Iz Ljubljane.** —a— (Volitev.) Gotovo vas bode mikalo zvedeti imena tistih mož, ki so bili od velikih posestnikov v deželni zbor izvoljeni. Ti-le gospodje so: Sawin-schegg, grof Thurn Hyacint, Rudesch Franc, Korl pl. Wurzbach in Jul. pl. Wurzbach, Seunig, Langer, Smola, Rastner in — Dežmann. — Zupana in grofa Anersperga — Zelenkoviča ni med njimi!

**Iz Dobrepolja N. N.** (Zmaga naša. Naši uradniki in oderuhi.) Hvala Bogu, da se nam je volitev po sreči izšla! Premagali smo nemškutarje, spodbili sovražnega Kromerja in volili zopet junaškega našega ljubljenca g. Luka Svetca. Slava njemu, pa tudi vsem volilcem, ki so zanj glasovali! Svetec je naš mož, naš prijatelj in nam vse dobro hoče in želi, — kaj pa Kromer? Kaj nam je ta dobrega storil? Zato mi ni hotlo v glavo, da bi ga vendar še kdo voliti hotel. Ali vendar se jih je nekaj našlo, ki so menda nam kljub zanj glasovali, — ali obveljalo jim ni, kar me na vsako stran neizrečeno veseli. — Semtertje se zažene glas, da bode uradnja iz velikih Lašič nekam drugam prestavljena ali pa popolnoma vzdignjena. Eno ali drugo bi ne bilo ravno na škodo, saj tako nimamo nič prida od nje, — véde se pa proti nam kmetom tudi tako, kakor da bi bili že Bog ve kje gori v veliki Nemčiji. Vse se uraduje v nemškem jeziku — pri nas pa razun duhovnov in učiteljev noben drug tega tujega jezika ne umé. Sicer so uradniki večidel Slovenci, ali kaj nam to pomaga, ker nam slovenski uradovati nočejo. Prav bi bilo, ako bi se uradnja kam prestavila, da bi se vsaj Velikolaškim oderuhom malo greben polomil, ker ti so prave pijavke za vso okolico, zraven pa so še večidel hudi nemškutarji. — Najrajši pa bi videli, ko bi uradnijo v Ljubljani dobili, — v Kočevje pa nikakor ne kaže!

**Iz Krašnje.** — Volitve bojo kmalo pri kraju in, ako Bog da in sreča junaška, na blagor posamnih narodov, pa tudi k sreči celega cesarstva. Kar se volitve v našem Berdskem in Kamniškem okraju posebej tiče, moram reči, da nismo bili ravno posebno v skerbi, da ne bi spravili nasvetovanega in ko zlato v ognju skušenega rodoljuba, čestitega gospoda dekana Moravškega, g. Tomana, zopet v deželni zbor, dasiravno nasprotna stranka ni spala, niti rok križem držala. Bolj pa ko se volitveni dan bliža, bolj so čule se reči, kazale zanjke in zvijače nasprotnikov naših ter opominjevale resno nas vse paziti in čuti z vso skerbjo, da nas ne prekanji sovražnik in ne zasači nepripravljenih. In ktere so bile te zanjke in zvijače nemškutarske? — Splošno geslo bilo je: „Ta černih nikakor ne volite!“ Drugo ravno tako spošteno delovanje, vodo na svoj mlin speljevati, bilo je to, da so uradniki, ki so volitve po občinah vodili, v nekterih krajih kar naravnost, v drugih pa postransko ljudem pripovedovali, da svojih domačih duhovnov voliti ne smejo, kajti davki, ktere oni plačujejo, so premajhni, in zato tudi vo-

ljeni biti in v Kamniku voliti pravice nimajo. Tako krivično in goljufno postopanje zmanjšalo nam je število duhovnov — volivcev, in nekaj pravih rodoljubov zvijačno odmaknilo. Pa tega še ni bilo zadosti. Ko so namreč videli, kako da reči stojé, in so nasprotniki naši pri vsem svojem prizadevanju skor da obupali nad srečnim izidom volitve po njih mislih in željah, so si še eno izmislili, — in ta je bila, vsaj na videz, precej nevarna. Skušali so namreč glasove razcepiti in tako predstojniku g. R. k zmagi pripomoči. V ta namen odločen je bil nek gospod C. K. — Ta gospod, vsaj slišati je bilo tako, si je pomisljeval, da mu, ako pride ko volivec o Kamnik, ne more lahko spodleteti, da bi tudi v Ljubljano izvoljen ne bil in iz središča deželnega zbora je, prej ko ne, v duhu že tudi na Dunaju bil, — pa sreča mu ni mila v Kamniku bila. Slabo znamenje je bilo že to, da ga domača občina ni volila; da bi ga pa vendar, naj velja kar hoče, za Kamnik pridobili, nasvetuje ga gospod predstojnik Lukovski soseski, naj bi ga ona za izbiralca volila. Lukovska občina, v ktero spada Berdska grajsina in toraj tudi okrajna gosposka, ima le enega moža za izbiralca voliti, in ko je pri tretji volitvi srečka to odločila, morala je še tega štiri debele ure dalje si poiskati, kajti omenjeni gospod, tako rekoč ptujec v Lukoveci, biva terdo na štajerski meji. Nadjali so se gospodje uradniki, da bode njih volivec s svojo zgovornostjo, ker teče mu gladko nemščina in slovensčina, nekoliko volivcev premotil in zase pridobil, s tem pa glasove razdelil in tako zoper svojo voljo gospodu predstojniku R. k zmagi pomagal prav po pregovoru: „duobus litigantibus tertius gaudet.“ — Pa ni se jim izšlo po volji. Omenjeni gospod res stopi med zbrane volivce obeh okrajev ter jih nagovori, pa v tem hipu ga od vseh strani tako zdatno zavernejo, da kar obmolkne in izmed njih srede zibne! Volitev se kmalo potem prične in zmaga je bila naša. Gospod G. od nemškutarjev priporočevan, dobil je 1 glas, gospod predstojnik R. 11, narodni bivši naš poslanec, čestiti gospod dekan Toman, pa 71, toraj častno nadpolovično večino glasov. Slava!

Pri ti priložnosti ne morem zamolčati, da so se o času pripravljanja k volitvam čule gledé duhovščine razne psovke in med njimi take, da si jih tukaj zapisati ne upamo, in to iz spoštovanja do matere Germanije, kajti rudečica bi jej mogla obraz popolnoma zaliti, ko bi slišala, kako zarobljeno neobtesano, gorjansko in krivično se nje sinovi in častitelji pri vsi svoji izobraženosti ko zakleti zoperniki naroda slovenskega med Slovenci na slovenski zemlji obnašajo. Čudni nemškutarski duh!

Takega postopanja si ne more človek drugači pojasniti, ko da si misli take ljudi ko sužnje nezmernih zmot in prečudne povernosti brez vsega globokejšega jedernatega mišljenja, ali pa ko hegemonie sebične in krivične, ko zasmehovavce pravice in enakopravnosti, ko zopernike prave svobode in v zadevi volitev ko nesramne vsilovavce samega sebe in goljufne zastopnike ljudstva. Može obeh teh verstá so s kerščanskega stališča milovanja vredni; vedenje pervih ne koristi veliko, zna pa veliko škodovati; drugih postopanje pa je naravnost krivično in hudobno in zasluži vse zaničevanje. S takim postopanjem pa naj grejo rakom žvižgat pri smode nemškutarske! Dixi.

**Iz Postojne.** —?— (Pri obeh volitvah, kako je bilo?) Volitve pri nas so končane! Hvala Bogu in neutrudnemu delanju notranjskih domorodcev, dobro, da, prav dobro so končane! V saboto 26. jan. je bilo kaj živo gibanje po našem trgu, tako da je imel nekak prazničen, slovesen obraz. Domorodcu je srce hitreje bilo, ko je videl zastopnike slovenskega naroda, ki so prišli ene misli, ene čuti v volilni kraj. Sicer so letale pis-

mene veše od „Central-komité-a“, ali imele so malo luči, še manj pa gorkote, kajti možje nemškutarji le podirajo, ne zidajo pa ne. Lepo je bilo o mnogih narodnih kandidatih slišati, da so koj odstopili, ko so zvedeli narodnega odbora može. In to kaže, da nesloga slovenska pojenjuje, in ravno to slogo smemo imenovati narodno zavest in politično izobraženost, ki je sedanjim sijajnim volitvam edini vzrok.

Po dokončani volitvi v saboto, ko sta se naznanila za poslanca dr. Kosta, župan ljubljanski, in Matija Koren, posestnik v Planini, stopi dr. Kosta, ki je bil pri volitvi pričujoč, na stol, in govori zbranim volilcem tako navdušeno, tako ognjeno, da je gotovo vsak sklenil, še krepkeje, še živeje delati za narod. Veselje po volitvi je bilo neizmerno; zakaj vsak volilec, vsak domorodec je čutil v sebi, da je po svoji moči pomagal k srečni volitvi. —

V sredo 30. jan. pa je bilo tesneje domorodcu pri srcu: volila sta trga Postojna in Vrhnika in mesto Lož; ože so bili zbrani volilci Postojnski in Loški, ki so vsi sklenili, da izberó za poslanca narodnega kandidata barona Schloissnigga. Kar prihrumi Karl Obreza, katerega je priporočil „Central-Comité“, z več kot 130 privrženci iz Vrhnike. Raznesel se je pa glas, da je prišlo teh privržencev 200, kar pa ni bilo res. Prišli so z neko oholo ošabnostjo in gotovostjo zmage, da je vsacemu poštemu narodnjaku že srce upadalo. In res, boj je bil hud, Postojna in Vrhnika ste si bile enaki: vsaka je dala svojemu kandidatu čez 140 glasov. Ali Ložani sè svojim županom Dragotinom Hojkarjem na čelu ukrenili so jo na narodno stran, in dali glasove bar. Schloissniggu, in zmaga, da si težka, bila je naša! Bar. Schloissnigg je dobil 191 glasov, K. Obreza pa 142. Na to novico je trikratni srčni „živio“ zagromel narodnemu poslancu, ki je tudi z malimi besedami se zahvalil volilcem. Zvečer je napravila Postojnska domača godba večernico poslancu v čast, kjer so tudi prisrčni živio-klici odmevali v večerni tihoti. Da je pa bila zmaga sedanja naša, ima največjo zaslugo narodni naš župan Postojnski, g. A. Lavrenčič, ki je z vso svojo veljavo delal, da je bila zmaga naša. Ne vém, kaj bi bilo, da nimamo tega župana v Postojni. Sicer se o vsakem narodnem županu koj po svetu zatrobi, da ljudem slovenski dopisuje, pa menim skoro, da nasprotno bi bila velika sramota, narodno pa je v sedanjem času ne le čast, temveč tudi sveta dolžnost. Tako misli tudi naš župan! Slava mu! —

In če premišljuje sedanje slavno volitve po vsi slovenski zemlji, pride mi na misel starodavna pravljica koroška, ki se je izcimila za časov podjarmljenja korotanskih Slovenov. Ona pravi, „da bo prišla doba, ko bo enooka žena (Slava) zadnjega Nemca na Koroškem z velikansko sulico prebodla.“ — Ta doba se mi zdi, prišla je zdaj: Slovenski narod se je izvil (žalibog, da smo na Koroškem premagani! Vr.) iz sužnje obleke, in postal samostojen, neodvisen in krepek, tako da se čudijo njegovi lepi rasti, njegovi krepki moči bratje mu mili na severju in vzhodu, in strmeči gledajo plemeniti njegov obraz zagrizeni neprijatelji Nemci in Lahi. Bratje slovenski, vsaj sedaj si zapomnite zlati rek: Sloga jači, nesloga tlači! Enooka Slovenija se bo lahko upirala vsemu prizadevanju nemškutarskemu; pa enooka, enoglasna mora biti, le tedaj nam bo sreča mila!

(Lepo prosimo! Vr.)

**Iz radoliškega okraja.** (Nemški klatež. Volitev.) Klateži nemške stranke so se tu zadnjo uro pred volitvami na vso moč prizadevali, srenjske zastopnike po deželi s prilizovanjem in hinavščino v svoj nemški žakelj spraviti in v mlín nemške kulture nesti, ter jih tako z nova še hujše zatirati, kakor dozda. Ravno iz tega namena se tudi g. L., ljubljanski tergovec in nemški vitez, pretekli četrtek iz Ljubljane v Bled pri-

pelje. Tu si najprej poišče še dva druga pomagala, da bi svoj namen bolj gotovo izvršiti mogel, in sicer si nekega rojenega Korošca, ki je sedaj posestnik na Rečici, in nekega lačneža, ki jo za par beličev pripravljen celo srenjo v nemško Sibirijo v sužnost prodati. Pervi se zove „Wucherer“, drugi pa M. Piber. S tema dvema apostelnoma se vozi omenjeni gospod nemški vitez 25. t. m. od srenje do srenje ter med odbornike „plankete“ nemške zagovornosti deli. Obeta jim zlate hribe in gradove, ako pri volitvi v deželni zbor glasujejo za poslanca - nemškutarčeka, ki ga jim on priporoča. Za Bohinj si ta nemška „figura“ na lastne stroške nekega na pol - nemškutarčeka za pomagala najame. Na ta način si skuša vse izbiralce našega kota omenjeni večer privabiti v toplice pri blejskem jezeru, kjer bi jih bil potem na vso moč v nemško mavho tlačil. Ali Gorenjci stanovitnega značaja se mu ne dajo prekaniti; ostali so stanovitni v svojem sklepu do zadnjega trenutka, in glej, zmagali so!

Omenjeni nemški vitez od vsega svojega truda ni nobenega drugega dobička imel, kot zastonj poti in brezpotrebne stroške; pil je tukaj brez vsega vspeha le na medvedovo kožo! Predragi rojaki, ako se med vami o priliki kake nove volitve enake nemške žverge priplazijo, ne poslušajte jih, ampak zapodite jih po zgledu verlih Gorenjcev. — Te šalobarde vam morebiti vse mogoče reči obetajo, da bi vas na napčno in slabo stran spravili in vas potem od témena do pete popolnoma z maslom nemške kulture zabelili. Ravno ti klateži slovenskemu narodu popolni pogin želijo ter ga hočejo zopet v staro sužnost spraviti. Ne poslušajte jih, pokažite jim luknjo, ktero je zidar pozabil zadlati.

Kakor je že znano, bila je za naš in kranjskogorski okraj 26. dan pret. mesca volitev deželnega poslanca. Izmed 51 glasov dobil je domoljubni g. L. Pintar, fajmošter na Breznici, 48 glasov; le trije glasovali so za druge. Ali ni to kaj veselega, videti blagega gospoda tako rekoč enoglasno za poslanca izvoljenega? Bog je dal tudi drugod enake volitve celemu narodu v blagor, čast in hasen! Slava toraj vam, volilci obeh okrajev! Spolnili ste do pičice svojo dolžnost; pokazali ste pri tej volitvi, da vam politika ni zadnja reč pod klopijo; pokazali ste, da ste res značajni Gorenjci; naznanili ste s tem, da nimate terdovratnih serc do lepega opominjevanja; pokazali ste, da vam je zase in tudi za ves slovenski narod in za pravo omiko njegovo kaj mar. Slava! (Lepo prosimo večkrat kaj. Vr.)

**Iz Kobarida** 1. febr. (Čudna volitev) je bila včeraj v Tominu. Volili so tergi: Ajdovščina, Kanal, Boyec, Kobarid in Tomin enega poslanca. Iz Ajdovščine ni bilo ni jednega volilca, iz Kanala kakih 5, iz Boyca kakih 70, iz Kobarida (z okolico) kakih 60, in iz Tomina skoraj vsi. Po „Domovini“ priporočen je bil g. Paljaruci, posestnik v Kobaridu. Njega voliti so mislili Kobaridci ter se nadjali, da potegnejo z njimi tudi Kanalc in večina Tomincev (Grosmanu nasprotna stranka), ker tako se je bilo že pri uni sklenilo. Ali glej čudo! Vsa nasprotna stranka, ktera je že leto in leto Grosmanu žugala s krikom in vpitjem: „Križaj ga!“ ter mu očitno tožbo napravljala, postala je čez noč njegova prijateljica, njegova spoštovanka, njegova služabnica. Samo trije (uradniki, ne duhovniki) mu niso dali glasu, in eden teh se je skazal prelepega značaja, moške stanovitosti. Poganjal se je na vso moč za pošteno, prostovoljno volitev; ali brez vspeha. Zadnjič se zedinijo Kobaridci (brez okolice) z Bovčani, ki so se nepremakljivo deržali c. k. namestnika v Terstu, in z njimi so potegnili tudi Kanalc. Upali smo, da bo namestnikovo ime prodstojnikovce zboljšalo — zastonj! Upali smo, da bo prodstojnik, ko je videl, da ima Njih ekscl. c. k. na-

mestnik črez 70 glasov, on pa še nijednega, odstopil od svojega namena — zastonj! Predstojnik Tominski g. Grosman (ki je celi čas volitev vodil in z obrazom za se agitiral med volitvijo) dobil je 133 glasov, Njih ekscl. c. k. namestnik v Terstu baron Kellersperg pa 101 glas. Morda pride še kaj na dan o tej čudni volitvi. Bomo videli!

**Iz Šoštanja.** — Just. — Kakor slišimo, bodo se začele volitve za okrajno zastopništvo 4. dan februarja; kmečki oddelek biral bo 7. t. m. —

Pretehtna reč se nam zdi, da bi o tem velevažnem dogodku izgovorili spet tukaj nekoliko besed v premislek, da se ne zaletimo, sosebno kmečki, v kako škodljivo mužavo. Naš okraj (Bezirk) volil bo kakih 30 zastopnikov. Ker obertniški oddelek ni na stopnji volitve, pride toraj tretjina t. j. 10 mož voliti kmetom. Bodite toraj, ljubi kmetje, tudi pri tej volitvi previdni, kakor ste bili pri volitvi za dež. poslanca. Volite pametne in rodoljubne može, da se kesali ne bote. Nemškutarji, tuji niso za vas!

**Blizo Slatine** — (Tudi treba vedeti!) Znano je, da je odbor domoljubov slovenske Štirské za volilni okraj Ptuj in Rogatec priporočil volilcem teh okrajev slavnoznane g. Mih. Herman-a, naj bi si ga zopet za svojega poslanca v deželni zbor izvolili. Sovražniki naši pa so sina vso moč prizadevali tega gospoda spodriniti. Več ko 100 pisem je nek dr. Strafela s tem namenom v razne kraje razposlal; ali so se pri vsem tem dobro opekli.

Med drugimi kandidati (ali prosivci za to službo) nemškutarske stranke se je poganjal za to mesto tudi Slatinski nadzornik dr. Sock. Slišal sem že 9. januarja t. l. iz ust zanesljivega gospoda, da mu je odgovoril nek volilec, na vprašanje: Bo li S — a volil? — „Menim, da ga ne bo nihče volil, razun tistih, ki so mu kaj dolžni in se bojé, da bi jih ne tirjal.“

In glejte! še tisti, na ktere se je g. doktor trdno zanašal, niso mu dali svojih glasov, dva Slatinska nemškutarja izvemši.

Na Slatini so privrženci g. doktorja že naročili godce, da bi ga slavno sprejeli, in za vse domače volilce, s kterih pomočjo bi dosegel poslanstvo, bila je naročena večerja, ktera bi se hitro pripravila, kakor hitro bi bilo prispelo telegrafsko naznanilo, da je g. doktor izvoljen. — Pa godcem ni bilo treba svirati, niti se volilecem mastiti!

V pojasnilo, kako so agitirali Slatinčanje za svojega ljubljence, povem sledeče.

Nek volilec Rogaškega okraja, Kostrivnišk faran, je rekel pri volitvi na vprašanje: „Koga bo volil?“ — „Res ne vem, koga bi, kajti kmetje, ki so me kot volilca sem poslali, zagrozili, so mi da me domu pridšega ubijejo, če volim g. S — a; Slatinčanje pa, če volim g. Hermana. Da me tedaj ni jedni niti drugi ne bodo ubili, volim Radoška; G. Herman že ima brez mojega dosti glasov.“ Ali se ni ta dobro odrezal?

V Jelškem okraji o priložnosti izbiranja volilcev g. okrajni predstojnik, ki je od vis. vlade za to postavljen, da bi branil vsakemu državljanu svojega okraja njegove pravice, ni pripustil k volitvi gg. kaplanov, kterim je po postavi zagotovljena pravica voliti in izvoljenim biti med tem, ko so jih sosednji g. predstojniki, n. pr. Rogački, celo povabili k volitvam. — Tako se postave z nogami teptajo! In ravno odtod prihaja, da na zadnje vsak uradniškega duha nadahnjen ali inšpiriran župan meni, da mora on, Bog ve kaka velika stvar biti, in da mu na zadnje gre tudi pravica predstavljati celo gospode kaplane.

Ravno o času zadnjih volitev se je drznil nek tak širokoustnež gospodu kaplanu svoje domače fare v lice povedati, da, če on hoče, bo gotovo v treh mesecih prestavljen! Slovensk rodoljub.

**Od štajerske Save. —??—** (Volitev v Brežcah.) Volitev kmečkih občin iz breško-sevniško - kozjanskega okraja za štajerski deželni zbor izvršila se je 21. t. m. v Brežcah in za poslanca izvoljen je bil gospod Alojzi Lenček, posestnik in trgovec na Blanci, z ogromno večino, kakor je že znano in na veselje vsem slovenskim domorodcem. Izid te volitve je močno važen, in ker se o nji tu in tam v nasprotnih taborih veliko govori in posebno v graških časnikih brati ponuja, je vredno, da o nji nekaj pove tudi nepristranski človek iz slovenskega tabora.

Graški centralni odbor, kteremu duša in glava je dvomljivoslavni Juda Tadej Blagotinšek (ali nemški Moritz von Kaiserfeld), postavil je vsem slovenskim volilnim okrajem za poslanca ali Nemce ali take Nenemce, ki bi z večino graškega deželnega zbora in njenim ošabnim zvoncanositeljem v vseh rečeh skozi strn in trn hodili. — V poprejšnem deželnem zboru sta se za Slovence potegovala samo dva poslanca — za 420.000 ljudi samo dva poslanca! — pa tudi ta dva poslanca, ki sta s predlogi še tako pametnimi in pravičnimi vedno v manjini bila, ki sta morala prestati toliko napadov in toliko ošabnega zasmehovanja posebno od plemenitega. Moritza von Kaiserfeld, bila sta večini graških Velikonemcev preveč. Zoperno se jim je zdelo slišati slovenskih tožeb, in neprijetno jim je bilo videti, da je na Štajarskem tudi nekaj Slovencev. —

Sedanji centralni odbor v Gradcu tedaj Slovence ni privoščil nobenega poslanca. V prihodnjem graškem zboru ne bi se smel čuti noben spomin, noben klic za nečislani, osiromašeni slovenski narod, kterega bi nekteri najraje kar zatajili; dve petini prebivalcev lepe Štajerske zemlje, ktero nekteri samo nemško imenujejo, ne bi smeli imeti nikakovega zagovornika! Je li to pametno, ali pravično, ali za omikane može, kakor si mislimo, da so v imenovanem odboru, spodobno? Tega oni niso prašali. V čudnem svobodoljubji in goli neodvisnosti bili so tako svobodni in neodvisni, da se celo pravici in resnici niso voditi dali, kar se ravno zdaj ni zgodilo prvokrat.

V slepi veri na svojo vsegamogočnost zmotili so se nad previdnostjo slovenskega naroda in njih priporočenece gosp. dr. del Cott v Brežcah moral se je umakniti narodnemu poslancu. Ta narodna zmaga je pa toliko veselejša, ker je ravno v Brežcah.

V tem kotu Štajerske zemlje, ki je vtisnjen med Sotljo in Savo, med narodno Hrvaško in dokaj narodno Kranjsko, bilo je dozdej malo narodnega duha: ena sama čitalnica v Sevnici, malo slovenskih časnikov, slabe šole, veliko revščine in veliko nemškutarjev! Celo nekteri kmetje, ki so nekaj bolj premožni, so se od svojih revnih kmetov najraje s tem odlikovali, da so se v oholi kratkovidnosti potezali za vseizveličavno ponemčevanje. Zadnja leta še le se je nekaj na bolje obernilo — dokaz temu je znamenita volitev 21. pr. m. Kar nemška in nemškutarska stranka nikdar ni pričakovala, zgodilo se je zdaj prvokrat, in potem, kar se je pri tej volitvi dalo videti in čuti, smemo se na trdno zanašati, da bodo volilci teh treh okrajev za vse prihodnje čase volili samo narodne može.

Ako bi bil izvoljen kandidat nemškega centralnega odbora, bila bi našim nasprotnikom breška volitev vsa po volji; ker se pa to ni zgodilo, so nekteri kričali in razsajali, grozili in pisarili; menda še vsa jeza ni pri koncu. Prvič se ne more pozabiti, da je dr. Razlag s posebnim ogovorom priporočil gospoda Lenčka. Dr. Razlag je po svojem značaju, po vedi in zgovornosti v sevnškem, kozjanskem, posebno pa v breškem okraji obče spoštovan in kmečkemu narodu najbolj priljubljen mož; njegova beseda mora pri

volilcih teh okrajev veliko zdati. Govoril je volilcem z gorko, resnobno besedo o važnosti volitve in poslančevega poklica; povedal je, da gre Slovence posebno zdaj za čast in korist; da se slovenski (narodni) poslanci ne potezajo samo za slovensko ime, temuč bolj še za slovensko premoženje, za slovenske žulje; da nemška večina, ki sedi v graškem deželnem zboru, premalo skrbi za potrebe Slovencev, da tistih davkinih priklad za deželne potrebe, ki se med Slovenci tudi s hudimi eksekucijami tirjajo, malo prihaja nazaj na dolenje Štajersko. Slovenci morajo plačevati za nemško graško gledišče, za lišp poglavnega mesta, za ceste na gorenjskem Štajerji, za struge in jezove pri reki Anizi, in za to m ono. Nam pa za šole in ceste celo malo ostaja! Ni se privolil denar za popravo strug Savine in Pesnice, za kašte ob Savi pod Brežcami, celo kmetijska in vinska šola na doljnem Štajarskem se ni privolila, čeravno je njena potreba jasno dokazana bila. — Nekterim možem volilcem so solze v oči stopile. Nasprotniki pa so bili nekako poparjeni. Nihče ni očitno pred volilci besedice izustil proti dr. Razlagu, pa pozneje se je rekalo, da ni vse res, kar je rekel dr. Razlag in da ni imel pravice govoriti, ker ni volilec kmečkih občin in ni govoril sam za se, temuč za družega. (Konec pride.)

**Pazen 31. jan.** Volitev je tukaj. Borba je kaj živahna med vladno in laško stranko. Laška stranka je hotla učitelje tukajšnje gimnazije in normalke za nesposobne spoznati, ker so iz reda sv. Frančiška, kar pa ni šlo. Predsednik g. Clesius se za učitelje potegne, z njim verli Liburničani, in tukajšnji okrajni predstojnik g. Švarc. Proti Lahonom je zmagala vladna stranka. G. Andrej de Pretis, kojega je priporočal tudi g. Clesius, je izvoljen. Lahoni škripljejo od jeze. Morda bo zatiranja slovenskega Istrijana konec; če ne, saj tako hudo ne bo znaprej. Zbor bode skerbela za to.

**Iz Gradca.** (Beseda o pravem času!) Že nekaj časa sem so prinašali razni časopisi mnogo tvarine o volitvah; ravno tako tudi tukajšnji nemški listi, ki so na vse gerlo „ustavoljubne“ kandidate priporočevali; celo za one kraje, v kojih nočejo slušati njih dobrovoljnih svetov, so uljudno skerbeli in so najberže mislili, da se bode lisica še enkrat dala pregnati od ježa iz svojega berloga. Strašno sterjenje in čudenje sledi po onej prikazni, ki se jim je kazala na spodnjem Štajarskem. Kakor toča začele so padati debele besede na Slovence; pa kaj bi se menili zato, saj so že vajeni enakih hudournikov. Vest je prečista, da bi na natolcevanja odgovarjali. Ena roka umije drugo, pravi prislovica. Ker nam tako prijaznost skazujejo, moramo jim tudi mi nekaj poverniti. V ta namen jim svetujemo, da opusté naše zastopnike podučevati; naj to dobroto le svojim ljudem skazujejo. Naši poslanci bodo že vedeli, kaj imajo tirjati in kako imajo govoriti. Čas je že, da nam Nemci dajo, kar nam gre; potem se jim ni treba bati, da bi naši poslanci se protivili takim sklepom. Tudi mi ljubimo svobodo, morebiti odkritoserčnejši, nego oni. Pa kako se da misliti prava svoboda, ako nas hočejo siliti zoper prepričanje in zoper postave postopati in ubogo ljudstvo vnevar puščati? Kako bo narod svobodo ohranil, če nima prilike toliko izobraževati se, da ve, kdo skerbi za njegov blagor in svobodo, in kdo je njegov protivnik. Naj opustijo vedno terditi, da mi zaderžujemo napredek. To je jasno dovolj, da mi tega nikdar ne moremo namerjati, če nečemo gladu poginiti. Ako pa to sprevidijo in termoglavni ostanejo pri starem kopitu, kaže to zadosti njih zlo voljo. Kdo je potem vzrok razpertiji? Z blagimi besedami opominjamo Nemce, s kojimi smo dozdej skupno delili srečo in nesrečo, naj se zaderže pametno, da se o prihodnjosti

pogodimo, in se nam vsem svoboda podeli. Naj torej nemški časniki v ta lepi namen delajo, namesto da bi hujskali in dražili.

## Ptuje dežele.

**Pruska.** Skupni zbor zveznih severnih držav snide se 24. febr. Ustavni načrt je že tudi pripravljen in vse gre menda prav dobro izpod rok.

**Rusija.** Vlada se je na Dunaju pritožila, da se v Galiciji preveč nevarnih in od zadnjega poljskega punta znanih ljudi shaja. Na to se je hitro gališkemu namestniku povelje dalo, da naj znane rogovileže odvrča in ne pušča v deželo.

**Srbija.** Knez je oni dan pri nekem banketu ali obedu kaj zelo s sablo rožlal in za vojsko govoril.

**Italija.** Persano je iz ječe izpuščen. 12. t. m. bode očitna obravnava. — Zastran rimskih zadev se nič gotovega ne sliši.

**Angleška.** Parlament se te dni prične. Stranke se bodo neki koj spopadle. Zdanje ministerstvo se bo težko obdržalo.

## Prazne službe.

Ječarska sl. pri kresijski sodnji v Jičinu, 262 g. 50 kr., do 9. febr.; — učiteljska v Kerc-u na Erdeljskem, do 13. febr. do okr. predstojništva v Kercu; — sl. pošt. akcesista v dalmatinskem pošttem okraju (400 gld.), v 4 tednih do pošt. vodstva v Zadru; — sl. pošt. odpravnika v Vendrinu (70 gld. pavšal 20 gld.), do 15. febr. pri moravsko-šleskem pošt. vodstvu; — nadvrtarska na botaniškem vrtu v Pešti (60 gld. s stanovanjem), do 20. marca pri dekanu modroslovske fakultete; ječarska pri dež. sodnji v Brnu (262 gld.) do 10. febr. do predsedništva te sodnije; — tri službe za gozdarske vajence pri ces. gozdarskem oskrbnistvu, 1 gld. 5 kr. dnine, do 23. febr. do dež. fin. vodstva na Dunaju; zdravniška v občini Gratzen-u v budjeviškem okrogu (100 gld., 6 sežnje drv itd.) do 31. marca pri imenovanem srenjskem predstojnistvu.

## Očitne dražbe.

Na Koroškem: Smadova kmetija v Otmanjah b. št. 8, cena 4932 gld., dražba 16. febr., 16. m. in 13. apr. ob 11 dop. pri okrajni sodnji v Celovcu; — Močnikova v št. Danielu, c. 1800 gld. in Konsulova c. 2000 gld., dr. 4. febr., 6. m. in 6. apr. ob 10 dop. pri okr. gosp. v Pliberce; — Sonbergerjeva z vsem pohištvo v Brežah, — Cehnarjeva št. 14 — vse cenjeno 4050 gld., dr. 9. febr., 15. m. in 26. apr. ob 9. zj. pri okr. sodnji v Celovcu.

Na Kranjskem: Kmetija v Črnomvrhu, c. 903 gld., dr. 11. febr., 11. m. in 8. apr. ob 10. dop. pri okr. gosp. v Idriji; — kmetija na Babjem polju, c. 1107 gld., dr. 9. febr., 9. m. in 9. apr. ob 9. dop. pri okr. gosposki v Ložu; — km. v Harijah, c. 7757 gld., dr. 8. febr. 8. m. in 6. apr. ob 10. dop. pri okr. gosp. na Bistrici; — km. v Drskovčah, c. 1390, dr. 23. febr., 23. m. in 23. apr. ob 10. dop. pri okr. g. na Bistrici (na Notranjskem); — km. v Mostah, c. 981 gld., dr. 13. febr., 16. m. in 24. apr. od 9—12 dop. pri okr. sodnji v Ljubljani; — km. na Brezjah, c. 439 gld., dr. 13. febr., 16. mr. in 24. apr. od 9—12 dop. pri okr. sodn. v Ljubljani.

## Odprta listnica.

Vsem čč. gg. dopisnikom: Blagovolite potrpeti, — vse pride na vrsto. Srčna hvala za obilno pomoč!

## Dunajska borsa 4. februarja 1867.

|                  |        |
|------------------|--------|
| 5% metalike      | 60.50  |
| 5% nacional      | 70.50  |
| 1860 derž. posoj | 86.—   |
| Bankine akcije   | 737.—  |
| Kreditne         | 171.30 |
| London           | 128.30 |
| Novi zlati       | 6.06   |
| Srebro           | 127.—  |